

Un talent innat per la música

Xavi Henríquez Músic

El violí és la seva passió des que va iniciar els estudis a l'Escola Municipal de Música. Ara, és solista i viu la que ha estat la seva passió durant tota la vida: la música.

Als quatre anys va entrar a l'Escola Municipal de Música de Premià de Dalt. Vint anys després, quins records en té?

Can Figueres era el meu pati, el meu esbarjo... Una part del que soc ara ve d'aquí i dels professors i companys de l'escola. Sergi Bello, el meu professor de violí i amb el qual mantinc el contacte, és com un membre més de la família perquè tot va començar amb ell i per mi és un gran orgull.

A dia d'avui, continua estudiant?

Sí, estic acabant el Grau Professional de Música en especialitat de violí a Alemanya. Abans vaig estar al Conservatori, on vaig acabar amb matrícula d'honor. Entenc que el violí requereix

una millora constant i actualment aprenc a tocar-lo amb els millors professors.

Des de fora, dedicar-se a la música sembla una disciplina molt rígida. És així?

Jo sempre dic que si deixes de tocar un dia, ho notes tu; dos dies, els crítics; i tres dies, el públic. A mesura que passen els anys, aprens què és el sacrifici. Tanmateix, jo crec que l'exigència se la imposa un a si mateix, tot dependent de què vols assolir.

Quina és la seva disciplina, com treballa?

Estic passant per un procés molt llarg i aquest s'adapta a cada persona i a cada música. Jo em distribueixo el meu temps per crear la meua pròpia pràctica. Mai toco més de tres o quatre hores al dia perquè la concentració real dura molt poc.

Ha hagut de deixar coses per seguir la seva carrera musical?

Hi ha temps per a tot, malgrat que l'estil de vida és el que cadascú tria, òbviament. Jo per exemple necessito constància, no em va gens bé un dia estudiar deu hores i l'endemà, res. A la majoria de músics que volem assolir

un cert nivell, ens cal entrenament i pràctica regular, però tot i això hi ha temps per a tot.

La seva il·lusió és ser solista. Cal una preparació encara més important?

Aquest somni el tinc claríssim. Ara acabaré el Grau Superior de Música en especialitat violí a Alemanya i vull fer un màster a una altra ciutat d'aquell país, perquè segons la meua opinió necessito més instrucció i pràctica.

Com s'aconsegueix ser solista?

No hi ha una ruta concreta. Un quan té clar què vol fer i ho demostra cada dia, les coses passen al teu voltant de manera que t'ajuden. La gent normalment posa una data concreta per assolir un objectiu, però jo no en tinc cap. Crec que he d'anar fent i evolucionant fins que un dia arriba allò que tant desitjaves.

Hi ha una frase seva que impacta: "Si el talent no es treballa, és una maledicció"...

És que el talent no significa res si no hi ha la voluntat de desenvolupar-lo. Si deixes que et domini la teua pròpia facilitat, t'acabes malcriant i el talent acaba sent autodestructiu.